

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΧΡΟΝΙΑ ΙΗ' (ΕΞΑΜΗΝΟ Β')

Ἀθήνα, 20 τοῦ Ὀκτωβρίου 1921

ΑΡΙΘ. 747 (ΦΥΛ. 8)

ΝΕΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΤΗΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ, ΤΟΥ ΠΟΝΟΥ, ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

«A la très bonne, à la très belle,
à la très chère....»

Ch. Baudelaire

Τὰ δυό σου μάτια τὰ γλαρά
τὰ αἰσιτάνουμαι σὰ θλιβερά
βασίλεμένα μάτια
νὰ μοῦ κρατᾶνε τὴν ψυχὴ
γονατιστὴ σὲ προσευχὴ
κοντὰ σ' ἀρχαῖα παλάτια.

Πότε τὸ βλέμμα σου γοργή
μιὰ λάμψη,—φῶς ἀπ' τὴν Αὐγὴ
τῆς ὁμορφιάς, χαράζει,
μὰ πότε πάλι, παγανή,
ἀπλώνεται μιὰ σκοτεινὴ
μπόλια—καὶ τὰ σκεπάζει.

Δρόμοι χαράζουνε βαθεῖα
μέσ στην ψυχὴ μου, σὰ σπαθιά,
κοντάρια ἐνὸς Ἀκρίτα
ὅταν τὸ βλέμμα σου ἀγνὰ
μ' ἀγγίζει ἐμένα φωτεινὰ
κ' εἶναι χαρὰς σαῖτα !

Μὰ ὅταν ἡ θλίψη τὰ περνᾷ
κ' εἶναι σὰ μπόρα ποῦ γυρνᾷ
καὶ κρέμεται στὰ οὐράνια
—τότε, τριγύρω μου βουνὰ
γκρεμοὶ βαθεῖά μου, καὶ γυμνὰ
τὰ ἐρωτικὰ στεφάνια !

Καὶ καρτερῶ τὴ Χαράνγη
σὰν τὸ διαβάτη ποῦ γοργή
μιὰ ἐλπίδα εἶχε πλανέψει
πὼς μὲ τὸ πρῶτο ὡς θάρρει Φῶς
κάθε τῆς σκέψης του κρυφὸς
καημὸς, θὰ θριαμβέψει !

Ἄ ! τὰ δυὸ μάτια σου !—φίλι
ἀπ' τὴ γραμμένη Ἀνατολὴ
κι ἀπ' τὸ Βορρὶα κρατᾶνε
κ' εἶναι τὸ βλέμμα θλιβερό
μὰ καὶ στιγμὲς ἀστραφτερό
τὰ Ἰδανικὰ ὡς ζητᾶνε !

Κ' εἶναι τὰ μάτια σου γλαρά
ὅταν ἡ σκέψη σπαρταρᾷ
κ' εἶναι τὰ δυὸ σου μάτια—
σὰ θλιβερά καὶ ζοφερά,
ἐρειπωμένα,—ὦ ! συμφορά,
σὲ μὲν' ἀρχαῖα Παλάτια,